

første, synes det mig, have Ret til at sige: Det maa De skaffe mig Sikkerhed for —, jeg bøjer mig ikke, før jeg har faaet det Mønster at se, som De har anmeldt; jeg vil dog være vis paa, at dette ikke er noget, De stikker mig ud. Jeg mener, at man maa holde fast ved, at Paatale af Krænkelse af den ved Registreringen hjemlede Ret kun kan ske for aabne Mønsters Vedkommende. Det vil være en Hjælp, idet det vil unødvendiggøre denne Anmeldelse af de lukkede Mønstre. Anmeldelsen faar kun Betydning paa den Vis, at man i Stedet for at lægge sine Mønstre i sit eget Pengeskab eller andre lignende Steder lægger dem ind paa Kontoret, hvor man er garderet imod, at andre faa dem at se. Men jeg ønskede, som sagt, helst, at de lukkede Mønstre helt faldt bort.

Hvorvidt Tekstilindustrien maa siges at være betrygget ved Ændringsforslagene, skal jeg ikke kunne sige, men jeg vil haabe det. Det er jo dens egne Krav, som ere fyldestgjorte ved Udvalgets Arbejde. Netop for Tekstilindustrien vil der kunne komme saadanne Forhold frem, at det vilde være umuligt for den i et Land som Danmark paa nogen Maade at være sikker paa at kunne lave et eneste Mønster af Buksetøj eller lignende, idet de store udenlandske Fabrikker med Lethed vilde kunne indlægge 100 Pakker med 50 Mønstre i hver, d. v. s. 5,000 Mønstre, og saa blev der ikke stort tilbage, hvorved disse Mennesker kunde være sikre paa at faa deres Industri til at gaa. Det vilde være fuldstændig umuligt for den danske Industri at staa sig overfor den meget store Industri i Udlandet.

Under Nr. 6 har jeg stillet et Ændringsforslag til § 11, saalydende: Efter 4. tilføjes som Nr. 5: „Naar den af Mønsterindehaveren for Registreringskontoret opgivne Fuldmægtig ikke længere vil eller kan varetage Hvervet som Fuldmægtig, og Mønsterindehaveren, efter derom af Registreringskontoret at være underrettet i anbefalet Brev eller, hvis hans Opholdssted ikke kendes, varslet ved en af det udstedt Bekendtgørelse, ikke inden en af Registratør fastsat Frist indsender Erklæring om ny Fuldmægtig (jfr. Patentlovens § 23)“. Naar jeg har tilladt mig at foreslaa denne Ændring, er det, fordi jeg betragter denne Lov som en Søsterlov til Patentloven og Varemærkeloven. Jeg mener, at det er to Love, som maa stilles Side om Side, om end de arbejde hver paa sin Maade; de have nemlig samme Maal. Patentlovens

§ 23, Punkt 3, lyder saaledes: „Naar den af Patenthaveren for Patentkommissionen opgivne Fuldmægtig ikke længere vil eller kan varetage Hvervet som Fuldmægtig, og Patenthaveren, efter derom af Patentkommissionen at være underrettet ved anbefalet Brev eller, hvis hans Opholdssted ikke kendes, varslet ved en af den udstedt Bekendtgørelse, ikke inden en af Kommissionen fastsat Frist indsender Erklæring om ny Fuldmægtig, bortfalder Patentet.“ Det er i Virkeligheden akkurat det samme, jeg forlanger sat ind i denne Mønsterbeskyttelseslov. Det er jo ikke nok at have en Bestemmelse om, at ethvert i Udlandet bosat Firma eller Person skal have en Fuldmægtig her i Landet, man bør ogsaa have en Paragraf, som siger, hvad der indtræder, hvis denne Fuldmægtig ikke længere eksisterer, hvis han f. Eks. afgaar ved Døden og de vedkommende forsømme at faa en ny Repræsentant, eller han ikke vil være Repræsentant længere. Naar man forlanger, at der skal være en Fuldmægtig for det vedkommende udenlandske Firma, maa man ogsaa forlange, at der staa, hvad der skal ske, naar en saadan Fuldmægtig ikke findes. Jeg kan ikke forstaa, at Udvalget ikke har villet følge mig her. Mit Forslag gør under alle Omstændigheder ikke nogen som helst Skade, og det fuldstændiggør den Aand, der gaar igennem hele Loven.

Til §§ 14 og 15 er der af Udvalget stillet Forslag om at rette „Udlænding“ til „ikke her i Landet bosat“, hvorimod jeg under Nr. 10 og 12 har foreslaaet Ordet erstattet med „i Udlandet bosat Firma, Selskab eller Person“. Jeg maa erkende, at der kunde jeg godt tage mit Ændringsforslag tilbage straks, idet det omtrent er det samme som mine Kollegers, men jeg mener, at mit Forslag er mere koncist og nøjagtigt.

I § 17 staaer der: „Opfylder en Anmeldelse ikke de i §§ 14—16 givne Forskrifter, forelægges der Anmelderen en af Registratør fastsat Frist til Manglernes Afhjælpning.“ Der har jeg ønsket, at Ordet „skriftligt“ skal indskydes. Det er temmelig sikkert, at der i de fleste Tilfælde ikke vilde være Tale om, at der blev givet Anmelderen en mundtlig Meddelelse, men jeg ønsker dog, at det skriftlige maa blive præciseret, for at vedkommende til enhver Tid kan have noget at holde sig til. Det kan jo tænkes, at vedkommende Registratør gav en mundtlig Besked, og, naar Anmelderen ønskede den skriftlig,